

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci nezletilé žalobkyně **E. A.**, jejímž jménem podala žalobu zákonná zástupkyně E. M, , obě státní příslušnost Turecká republika, t.č. PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, právně zastoupeny Mgr. Janem Urbanem, advokátem AK Hradec Králové, Haškova 1714/3, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2013, čj. OAM-163/ZA-K01-P05-2012, **t a k t o :**

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Zákonná zástupkyně nezletilé žalobkyně podala žalobu, směřující proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 30. 10. 2013, kterým jí nebyla udělena mezinárodní ochrana podle §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu v platném znění. V žalobě bylo namítáno porušení ust. § 2 a § 3 správního řádu, dále ust. § 50, § 52 a § 68, s tím, že napadené rozhodnutí není zákonné, před jeho vydáním nebyl dostatečně zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, žalovaný neměl

dostatek podkladů a neprovedl důkazy, potřebné ke zjištění stavu věci. Nezletilá žalobkyně splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. V doplnění žaloby pak zástupce žalobkyně uvedl, že správní orgán se řádně nevypořádal s obsahem žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany a skutečnostmi, uvedenými v rámci provedeného pohovoru, zejména pak s tvrzeními o tom, že pro případ návratu do země původu hrozí žalobkyni nebezpečí vážné újmy ze strany místních ozbrojených skupin, které již dříve ohrožovaly rodinu, zejména otce nezletilé, a to pro jeho členství v politických organizacích, dále pak z důvodu příslušnosti celé rodiny ke kurdské menšině. S častými návštěvami vojáků v bydlišti žalobkyně, které měly zlokalizovat otce žalobkyně, který se často skrýval, trpěla rodina. Takové návštěvy vedou k traumatizujícím zážitkům, újmám na zdraví, které ve věku žadatelky mohou mít fatální následky. Není tedy pravdou, že jediným důvodem žádosti nezletilé je pouze snaha o sloučení rodiny s rodiči a sourozenci. Hlubší zamyšlení pak měl správní orgán věnovat hrozbě případného pronásledování nezletilé v zemi původu z důvodu její příslušnosti ke kurdské menšině a také nepochybnému dopadu činnosti otce na její postavení. Žalovanému je nepochybně známo postavení Kurdů v Turecku, přesto zcela opominul nutnost zabývat se pozicí žalobkyně po případném návratu do země původu, právě z pohledu na její národnostní příslušnost a ust. § 12 písm. b) zákona o azylu. Toto zdůvodnil správní orgán pouze tím, že žalobkyně se narodila na území ČR, pronásledování pro etnickou příslušnost tak nemohla být vystavena, posouzení rizik pro případ návratu však zcela opomíjí. Odkaz na řízení ve věci žádosti rodičů je z tohoto pohledu nedostatečný, na str. 4 rozhodnutí dokonce žalovaný zaměnil Turecko za Sýrii. Konkrétní skutečnosti nejsou uvedeny ani v odůvodnění neudělení doplňkové ochrany, není možné posoudit, došlo-li ze strany správního orgánu k zhodnocení všech důležitých podkladů, obsažených nejen ve spise nezletilé, ale i jejích rodičů. Je proto navrhováno zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný správní orgán podal ve věci písemné vyjádření dne 24. 2. 2014, uvedl, že popírá oprávněnost žaloby, s odkazem na obsah správního spisu, zejména žádost o udělení mezinárodní ochrany, protokol o pohovoru a samotné rozhodnutí ve věci. Při posouzení žádosti nezletilé bylo vycházeno z výpovědi její zákonné zástupkyně a z informací, které byly v průběhu řízení shromážděny ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Zákonná zástupkyně nezletilé byla řádně s podklady seznámena dne 11. 10. 2013, doplnění nežádala. V rámci důkazního řízení se tak žalovaný zabýval všemi skutečnostmi, které byly sděleny, zjistil skutečný stav věci a opatřil si potřebné podklady pro rozhodnutí. Z průběhu řízení má správní orgán za objasněné, že důvodem podání žádosti nezletilé o mezinárodní ochranu byla nejen snaha o sloučení s rodiči a sourozenci, kteří jsou žadateli o mezinárodní ochranu v ČR, ale i obavy kvůli problémům otce nezletilé v Turecku. Toto řešil správní orgán na str. 2 rozhodnutí. Žalovaný je přesvědčen, že se s vyhodnocením situace nezletilé vypořádal dostatečným způsobem, když konstatoval, že v zemi původu nemohla být pronásledována, neboť v zemi původu nikdy nežila, narodila se v ČR a s ohledem na její nízký věk je objektivně vyloučeno, aby mohla vyvíjet činnosti, případně jí svědčily obavy z pronásledování, spadající pod ust. § 12 zákona o azylu. Důvod sloučení

rodiny nespadá pod taxativně vymezené důvody pro udělení azylu dle § 12 tohoto zákona, a pokud jde o neposouzení dopadů činnosti otce na postavení nezletilé, konstatuje žalovaný, že se s ohledem na její věk, fyzickou a sociální závislost na rodičích zabýval otázkou, zda může být ohrožena jakkoliv ve spojení s případným negativním jednáním tureckých státních orgánů vůči jejím rodičům pro případ návratu (zde označil žalovaný za omyl a přepis, když uvedena Sýrie, jedná se samozřejmě o Turecko) do země původu. S ohledem na posouzení žádosti matky a otce v samostatných řízeních lze mít zas prokázané, že se takového jednání nelze obávat ani v případě nezletilé, když bylo zhodnoceno, že se ho nemohou obávat ani rodiče. Odůvodnění této vazby považuje žalovaný za dostatečné, s odkazem na judikaturu, konkrétně pak rozsudek Nejvyššího správního soudu v Brně, učiněného dne 21. 5. 2008 pod sp. zn. 3 Azs 24/2008 - .. opustil-li žadatel o udělení azylu zemi původu před nabytím plné způsobilosti k právním úkonům, svědčí mu kromě jeho vlastních důvodů rovněž důvody pro udělení azylu, uplatněné jeho zákonnými zástupci. K žádostem nezletilých žadatelů o mezinárodní ochranu je třeba přistupovat vždy nanejvýš individuálně, neboť spektrum rodinných situací, které mohou nastat, je velmi pestré. Zásadně však platí, že nezletilé děti sledují osud svých rodičů a pokud tedy rodičům reálně hrozí v zemi původu pronásledování, jsou v důsledku své osobní závislosti na nich ohroženy takovým pronásledováním (ať již přímo či nepřímo) také ony... Žalovaný tak posuzoval jak důvody uvedené nezletilou, tak důvody jejích rodičů uplatněných v samostatných řízeních, s tím, že závěry z řízení rodičů uvedl i v rozhodnutí nezletilé žalobkyně. Zde odkazuje proto žalovaný na velmi podrobná odůvodnění svých závěrů i v řízeních rodičů. Obdobně postupoval žalovaný i při hodnocení doplňkové ochrany, konkrétně § 14a) zákona o azylu, své odůvodnění považuje za přezkoumatelné a správné. Z uvedených důvodů proto navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Soud nařídil jednání ve věci na den 11. 6. 2014, zástupce žalobkyně odkázal na písemná vyjádření, na nezákonnosti napadeného rozhodnutí z uváděných důvodů žalobkyně setrvává, z tohoto důvodu je proto navrhováno zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Účtovány jsou náklady právního zastoupení, spočívající ve třech úkonech právní služby.

Pověřený pracovník žalovaného rovněž plně odkázal na písemné vyjádření shora, když ani z provedeného pohovoru dne 6. 6. 2012 se zákonnou zástupkyní, ani z jiné skutečnosti nevyplynul u nezletilé jiný důvod pro posouzení azylové situace, než je sloučení rodiny, žádná azylově relevantní obava pro případ návratu rodiny shledána nebyla. Rodina může využít pro zdejší pobyt instituty zákona o pobytu cizinců. Správní orgán navrhuje zamítnout žalobu, náhradu nákladů řízení neúčtuje.

Soud konstatoval podstatné skutečnosti ze správního spisu, zejména z žádosti zákonné zástupkyně o udělení mezinárodní ochrany pro dcerku, narozenou dne 15. 5. 2012 v Rychnově nad Kněžnou, o čemž byl předložen Rodný list, vydaný MÚ v Rychnově nad Kněžnou dne 22. 5. 2012. Její matka uvedla dne 6. 6. 2012, že dítě je bez státní příslušnosti, neboť nechce, aby dcera měla tureckou státní příslušnost, národnost dítěte je kurdská. Jejím otcem je E. O., současně s dítětem žádá

o udělení mezinárodní ochrany i celá rodina, tj. tedy otec, matka a 2 sestry a 2 bratři. Nezletilá je narozena v ČR, je islámského vyznání, otec je členem nějaké strany, ale neví, jaké. Jako důvod žádosti jsou uvedeny problémy otce ve vlasti, které by opět nastaly v případě návratu rodiny zpět, rodina chce zůstat v ČR. V průběhu pohovoru pak týž den matka uvedla, že nechtějí, aby dcera patřila Turecku, narodila se zde. K dotazu, jak došlo k uznání občanství dcery B. v Turecku po návratu rodiny z Německa sdělila zákonná zástupkyně nezletilé, že o tom nic neví, ona tomu nerozumí, vše vyřizoval manžel. Manžel si pro A. turecké občanství nepřeje, proto žena říká to, co on chce. Manžel má ve vlasti problémy, měli by je i oni, vojáci se budou ptát po manželovi a následky ponesou i děti. Otec stále někam utíká, je to nepříjemné. Dne 11. 10. 2013 byla zákonná zástupkyně seznámena s podklady, které žalovaný shromáždil za účelem posouzení situace nezletilé žadatelky, tato nenavrhl žádná další podklady. Součástí správního spisu jsou podklady, které žalovaný uvedl na str. 3 a 5 svého rozhodnutí.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že žádná pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal.

Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11

Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželu osoby požívající doplňkové ochrany je trvání manželství (partnerství) před udělením doplňkové ochrany cizinci, v případě polygamního manželství, má-li již tato osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.

Soud jednal v dané věci poté, co bylo jednáno ve věcech, vedených u zdejšího soudu pod spisovými značkami 28 Az 23/2013, 28 Az 24/2013 a 28 Az 25/2013, tedy ve věcech žalob matky, otce a sourozenců nezletilé A. E.. Dne 18. června 2014 byly tyto žaloby zamítnuty jako nedůvodné. Ve věci nezletilé A. došlo k vyhlášení rozhodnutí dne 20. 6. 2014. Soud konstatuje, že žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 30. 10. 2013 popsal skutečnosti, uvedené zákonnou zástupkyní nezletilé v žádosti o udělení mezinárodní ochrany, popsal jednotlivé jí sdělené skutečnosti z provedeného pohovoru (jak uvedeno výše) a poté uzavřel, že tvrzeným důvodem pro udělení mezinárodní ochrany je snaha o sloučení rodiny s rodiči a sourozenci a matkou zmíněná obava kvůli problémům jejího manžela, tedy otce nezletilé žadatelky ve vlasti, v důsledku nichž by mohla mít problémy i celá rodina, včetně žadatelky. S tímto závěrem správního orgánu, po seznámení se s celým obsahem správního spisu, soud souhlasí, neboť zákonná zástupkyně, jak konečně soud uvádí výše, jiný důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice pro svoji nezletilou dceru neuvedla. Správní orgán dále uvedl konkrétní podklady, které shromáždil za účelem posouzení situace v zemi původu rodiny, včetně Zákona č. 5901 o občanství, přijatého dne 29/5 2009 (Turecko). Ve svém rozhodnutí se žalovaný na str. 2 vypořádal s tvrzením zákonné zástupkyně nezletilé v tom smyslu, že odůvodnil, proč nemohl přijmout prohlášení matky o tom, že dcera je osobou bez státní příslušnosti, a to právě na základě právní úpravy občanství v zemi původu, jak vymezena cit. zákonem. Z cit. právního předpisu vyplývá, že dítě,

narozené v zahraničí ve svazku manželském, jehož matka nebo otec je občanem Turecka, je též občanem Turecka. Oba rodiče žadatelky jsou občany Turecka, rodinná knížka svědčí o jejich manželském stavu, nezletilá žadatelka je tak bez pochyby státním občanem Turecka, jakkoliv zákonná zástupkyně sdělila, že si její manžel a otec dítěte nepřeje, aby dcera náležela Turecku. Vcelku velmi logicky žalovaný uzavřel, že aplikace ust. § 12 zákona o azylu není v případě nezletilého dítěte možná, neboť se narodilo v České republice a v zemi původu dosud nikdy nepobývalo, jak dikce tohoto ustanovení uvedena shora, nemohlo tak dojít k azylově relevantnímu pronásledování nezletilé v zemi původu. Dítě je ve svém věku skutečně naprosto fyzicky i sociálně závislé na svých rodičích, jelikož v jejich případě dospěl soud k jednoznačnému závěru o tom, že podmínky ust. § 12 písm. b) zákona o azylu naplněny nejsou, ze stejných důvodů nejsou naplněny ani v případě nezletilé, narozené následně po odchodu rodiny z vlasti v ČR. V případě své nezletilé dcery A. matka uváděla, že si myslí, že by otec dítěte po případném návratu do země původu opět odcházel z domova, vojáci by se po něm ptali a tato situace by ohrožovala celou rodinu, neboť takový stav je pro děti nepříjemný. V daném případě tak usuzovala na určité problémy, spojené s případným návratem rodiny do vlasti. Protože však soud neshledal u rodičů a sourozenců nezletilé žadatelky žádné azylově relevantní pronásledování, ani důvodné obavy z něho z důvodů, upravených v ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, dospěl soud k závěru, že podmínky ust. § 12 nejsou v případě nezletilé naplněny. Odůvodnění žalovaného v napadeném rozhodnutí pak soud shledal za vyčerpávající a správné. Vzhledem k výše uvedené skutečnosti, kdy žádosti jednotlivých členů rodiny nezletilé byly zamítnuty, rovněž tak žaloby, podmínky ust. § 13 zákona o azylu, jak uvedeny shora, nebyly v případě nezletilé žadatelky naplněny. Dále soud uvádí, že je přesvědčen, že pro výrok o neudělení humanitárního azylu měl žalovaný dostatečné podklady a jeho závěr je v tomto smyslu adekvátní, konečně, ani zákonná zástupkyně se tohoto typu ochrany nedovolávala a žaloba v tomto směru ničeho nenamítala.

V návaznosti na výše uvedené skutečnosti pak dospěl soud k podrobnějšímu zkoumání případného naplnění podmínek doplňkové ochrany, jak tyto upravuje ust. § 14a) zákona o azylu, tedy, zda zákonnou zástupkyní nezletilé žadatelky uváděné případné problémy, které by mohla po návratu do vlasti rodina pociťovat, naplňují podmínky hrozby vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 2 cit. zákona. Matka nezletilé uváděla, že neví, v jaké straně je její manžel, nicméně že po dobu pobytu ve vlasti stále odcházel od rodiny a vojáci se po něm ptali, což bylo velmi nepříjemné a tyto problémy by mohly opět nastat. Soud však v uváděných skutečnostech závažnost nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení či trestání ze strany tureckých státních orgánů vůči situaci nezletilé žadatelky neshledal. Neshledal ani vážné ohrožení života či svévolného násilí, které by nezletilé hrozilo za situací mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, ani rozpor mezi případným vycestováním nezletilé do země původu a mezinárodními závazky České republiky. Takové skutečnosti konečně nebyly shledány ani u ostatních členů rodiny E., jak podrobně odůvodněno pod výše cit. spisovými značkami v dalších rozhodnutích krajského soudu. Podkladové zprávy hovoří o tom, že navrátilivším se neúspěšným žadatelům o azyl v zahraničí v Turecku prakticky nehrozí zlé zacházení z důvodů jejich předchozích politických aktivit (viz např. Informace MZV, čj. 110042/2013-LPTP

ze dne 6. 8. 2013). Matka nezletilé v tomto směru namítala, že by dceři hrozilo, že je budou opět navštěvovat vojáci a ptát se po otci rodiny, což je nepříjemné, ovšem takový problém neznámá hrozbu vážné újmy v azylově relevantním smyslu, tato nebyla shledána ani u otce rodiny, o jehož problémech v zemi původu bylo rozhodováno pod sp. zn. 28 Az 24/2013. Po projednání věci a přezkoumání rozhodnutí ve věci nezletilé žalobkyně soud konstatoval, že neshledal namítaná pochybení v napadeném rozhodnutí žalovaného, azylově relevantní skutečnosti v případě nezletilé nejsou přítomny, soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaný náhradu nákladů řízení neuplatnil. O odměně právního zastoupení nezletilé žalobkyně bylo soudem vydáno samostatné usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 20. června 2014

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně